

LEDENEXCURSIE TIENGEMETEN, MEI 2015

Een excursie naar Tiengemeten is altijd een succes en velen willen dan mee. Toch waren we dit keer maar met negen vogelaars. Verschillende afzeggingen wegens vakantie of vogelaars die tegen de circa zeven kilometer wandeling opzagen.

We stonden met veel andere bezoekers in de buurt van het hek te wachten voor de eerste oversteek van de dag. Tussen het hek en de pont ligt ongeveer tien meter. Een boot die rondvaarten organiseert lag ook op passagiers te wachten.

We hoorden de motor aanslaan en zagen de pont leeg vertrekken!

Meteen alert begonnen we te zwaaien en te roepen maar de pont tupte langzaam weg.

Een dame van Natuurmonumenten die ook mee wilde, deed het hek open en liep richting het water en probeerde de aandacht van de kapitein te vangen. Op dat moment klonk de toeter van de boot die nog aangemeerd lag, hard en doordringend. Eindelijk drong het tot de kapitein door dat we allemaal meewilden en daar niet zomaar stonden! Tot onze verontwaardiging werden we door een dame van de haven op de vingers getikt, dat we veel dichterbij het hek hadden moeten staan. Zeg, het is toch niet de uitverkoop bij de Bijenkorf!

Aan de overkant aangekomen, stonden we al vlug stil om over het water te turen en werden onder andere de eerste tureluur, bergeenden en groenpootruiter gespot. Tiengemeten lag er zo mooi bij met prachtige, voortsnellende Hollandse wolkenpartijen erboven die elke keer van kleur veranderden in de wind. Helaas pakten de wolken zich al snel samen en keken we bezorgd naar de donkere hemel. We konden er op wachten en toen de regen in bakken naar beneden kwam en al vlug in hagel veranderde, hadden we net onze regenjack of poncho aangedaan!

We werden in korte tijd drijfnat door de slagregen/hagel. Het was even bikkelen maar na tien minuten was het voorbij en hebben we de rest van de dag zon gehad.

Wilma zei, dat de Buienradar precies die bui om 10.00u had voorspeld.



Er was veel te zien en te horen en bij de eerste stop bij een picknickbank hing een veldleeuwerik boven ons hoofd te zingen. Ik vond dat het eiland er in de twee jaar dat ik deze route niet meer had gelopen, veranderd was. Afgezien van het feit, dat het landschap veranderd was, stond er ook een Landgoedwinkel (gesloten), een boomgaard verdekt opgesteld en meer afrasteringen. In de smalle sloten klonken vele klanken van rietgors, rietzangers en kleine karekieten en door de wind zaten ze beneden diep verscholen in het wuivende riet. Onderweg vonden we een geheel uitgedroogde haas in het gras.

Bij de herberg annex restaurant werden net de tafels en stoelen afgedroogd en hielden we een pauze met appelgebak met slagroom, soep en/of een tosti.

Vanuit de bomen en struiken van het gemaaide terrein ervoer hoorden we een kakofonie van vogelgeluiden. De kneu met prachtige rode borst zat boven in een tak, de heggenmus struinde in het gras rond en zo hoorden de ervaren vogelaars onder andere ook een tuinfluiter, groenlingen en een zwartkop.

Twee boerenzwaluwen streken op een hek neer en daar waren de kleuren mooi te zien.

De volgende stop werd de hoge ronde vogelhut waarvandaan je boven de dijk uit kon kijken en we een van de vele brandganzen-families konden gadeslaan.

Daarna kwam het langste deel langs het water met droge zandbanken en keken we naar de knobbelzwaanfamilie maar nog meer naar veel bontbekplevieren, tureluur, kemphaan en kanoetstrandloper (er kwam een discussie op gang) en grutto. Hier vonden we een geslagen brandgans in het gras liggen. De veren lagen overal verspreid maar de beide vleugels waren intact gelaten wat volgens Winfried op een aanval van een slechtvalk duidde.

Een vogelscherm werd ook nog even aangedaan maar er was niet veel te zien, behalve een aalscholverkolonie in de verte. Wel scheerde een paartje bruine kiekendief over de velden en waren ze goed te zien.

We liepen een groepje vogelaars tegemoet en er werden waarnemingen uitgewisseld. We wisten van Waarneming.nl dat er een steltkluut was gesignaleerd maar wij hadden hem nog niet gevonden. De wandelaars vertelden dat ze hem hadden gezien en we hoopten dat hij er nog zou zitten, ook al wisten we niet precies waar.

Natuurlijk beklommen we de Vlietberg met prachtig uitzicht en zat ik samen met Piet en Wilma op een bankje met onze rug naar de wind om uit te rusten.

De anderen waren op zoek met de telescoop naar de steltkluut.

Nu kwam het laatste stukje voordat we bij het bezoekerscentrum zouden eindigen en eindelijk dan: de eenzame steltkluut scharrelend in het water! Blijdschap alom en tot onze verrassing ook nog drie zomertalingen. En dat alles nog geen honderd meter voor het einde van de wandeling.

Bij het bezoekerscentrum zaten we vermoeid maar zeer tevreden over het groot aantal waarnemingen op de houten banken buiten te wachten op de pont van 16.00u en namen aan de overkant bij de parkeerplaats afscheid van elkaar. De GPS in de auto waar ik in meereed gedroeg zich tegendraads en zo arriveerden we pas om 17.30u in Meerzicht.

Fanny



Onderstaand de 72 waarnemingen die gedaan zijn.
 Zonder Winfried, Hanneke en Jan waren we niet op dat aantal gekomen.
 Heel hartelijk dank!

- Aalscholver
- Bergeend
- Blauwe reiger
- Boerenzwaluw
- Bontbekplevier (paar honderd!!)
- Bonte strandloper
- Boomvalk
- Bosrietzanger
- Bosruiter
- Brandgans
- Bruine kiekendief (paartje)
- Ekster
- Fazant
- Fitis
- Fuut
- Gele kwikstaart
- Gierzwaluw
- Grasmus
- Grauwe Gans
- Groenling
- Groenpootruiter
- Grutto
- Heggenmus
- Holenduif
- Houtduif

Huiszwaluw
Ijsvogel
Kanoetstrandloper (6 exemplaren)
Kauw
Kemphaan
Kievit
Kleine karekiet
Kleine mantelmeeuw
Kleine strandloper
Kluut
Kneu
Knobbelzwaan
Koekoek
Kokmeeuw
Koolmees
Krakeend
Kuifeend
Lepelaar
Meerkoet
Merel
Nijlgans
Putter
Rietgors
Rietzanger
Ringmus
Scholekster
Slobeend
Smient (1 exemplaar)
Spreeuw
Steltkluut (1 exemplaar)
Tafeleend
Tijftjaf
Tuinfluiter
Tureluur
Visdief
Veldleeuwerik
Vink
Wilde eend
Winterkoning
Witte kwikstaart
Zanglijster
Zilvermeeuw
Zilverplevier
Zomertaling (6 exemplaren)
Zwarte kraai
Zwarte ruit
Zwartkop